

9. Na konci inscenace více/méně mohutně tleskáme, jelikož tím dáváme herci najevo, že se nám jeho výkon líbil/nelíbil. Je to přinejmenším slušné a barmanky, slyšíc potlesk, se tak ujmou přípravy kávy na noc.
10. Při odchodu, po skončení představení, se zastavíme jako na prvním místě zásadně u šatny, kde si vyzvedneme své svršky a ostatní věci oproti uschovanému žetonu. Při tom dbáme zásad uvedených v bodu jedna, zejména té o předbíhání fronty. Teprve potom se můžeme vydat ven, domů či do sklepa. V baru se zdržíme jen krátce neb i obsluha baru chce taktéž domů.

Zásadně nezdravíme pány slovy RUKULÍBÁM!!!!!!!!!!

Výrok dne:

Zaslechli jsme v pokladně, kde si jedna paní chtěla koupit lístek.

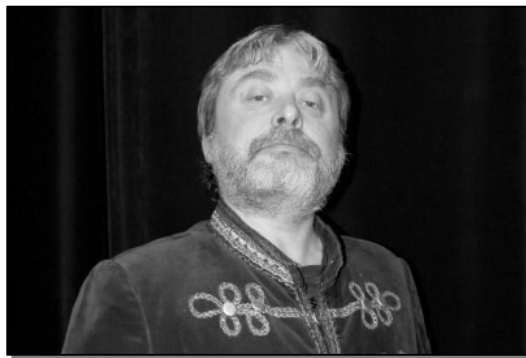
Paní: A prosím Vás, co budete hrát v divadle v září?

Pokladní: Nevím. Já se těším na prázdniny.

Foto dne:

Pár minut před vypuknutím přehlídky. Ředitel festivalu Stanislav Svoboda doladuje poslední věci s tajemnicí porotv Ivou Kahounovou.

Skřivan, či sova?

Svět je založen na konfrontaci protikladů, tvrdila řada významných filozofů. Tento výrok se, kdoví proč, stále připisuje Marxovi a jeho materialistické dialektice. No, ono je v podstatě jedno, kdo s tím přišel první, podstatné je, že to alespoň v mém případě funguje. Režim Jarní Sešlosti je totiž natolik specifický, že si úvodníkář se stálým zaměstnáním může vybrat, zda začne svůj textík smolit v jednu v noci po semináři a po návratu domů, nebo o půl sedmé po nicmoc probuzení. Kvízová otázka dne tedy zní: co myslíte, vyhrál skřivan, nebo sova?

Pokud bych měl co nejstručněji shrnout, čeho jsme se včera na přehlídce dočkali, vypadalo by to asi takhle:

- 1 během dne poslední přípravy, piglování všeho,
- 2 příjezd a ubytování porotců a hostů,
- 3 prudké ochlazení počasí při příjezdu kamarádů z Krkonoš,
- 4 jejich stížnost, že je u nás kosa,
- 5 my to svádíme na ně,
- 6 spor přeruší slavnostní zahájení,
- 7 úvodní představení domácích,
- 8 ááááááplaus,
- 9 hospoda při večeři nabitá k prasknutí,
- 10 údiv nad tím, kolik že nás to vlastně hraje,
- 11 rozbor představení,
- 12 úsměvy porotců,
- 13 s odstupem úsměvy naše – jeden nikdy neví,
- 14 pak už i úsměv Jirky Merlíčka,
- 15 sklenička na závěr.
- 16

A dál už nevím, protože jsem odešel přemýšlet nad obsahem tohoto úvodníku. Jak vidíte, zase tak moc práce to nedalo.

Jednu podstatnou zprávu jsem ale ještě před ztrátou vědomí zachytil. Bude důležitá hlavně pro Kolomána župana, ale v podstatě pro nás

- pokračování -

S ohledem na malé jeviště byly ve hře škrtnuty velké role. Josef Poláček

všechny vyšší obratlovce. Nám by mohla zachránit řadu repríz Barona. Takže – prý nejpozději za dva měsíce bude k dispozici vakcína proti prasečí chřipce a distribuována by mohla být právě u nás. Že by se o nás v tom Baxteru tak rychle dověděli? Jen si představte: injekce jako sponzorský dar aplikovaný divákům před vstupem do hlediště... To by bylo originální. Jenže, kde je to u nás, to ve zprávách neprozradili. Musíme se holt nechat překvapit.

A na závěr odpověď na dnešní kvízovou otázku: vyhrála Polednice, jasný to důkaz komplikovanosti filozofických principů. Ono to dnes nějak ani dřív nešlo.

Dobrý večer vám všem přeje principál.

Stanislav Svoboda

Recenze

DS Boleradice: Cikánský baron

Domácí Divadelní spolek bratří Mrštíků se představil hrou J. Strausse a M. Klapetka Cikánský baron s hudební úpravou M. Horáka a v režii J. Merlíčka. Z hlediska textové předlohy i hudební složky inscenace tvořené cimbálovou muzikou jedná se o ojedinělý počín. Snahou režie bylo oprostít se od operetního klíše a vytvořit „činohru s ojedinělými písničkami.“ To se souboru v zásadě daří. Velké úsilí a vložená energie se zúročila v nadšení a chuť, s jakou se hraje, a hlavně zpívá. To vede k bezprostřednímu kontaktu s obecenstvem. Pěvecký projev je na velice vysoké úrovni, a to nejen v sólových partech, ale i ve sborech. Hudební stránka tvořená motivy Straussových melodií v provedení cimbálové kapely je svébytným a originálním dílem a autor by si zasloužil být umístěn v titulu hry hned vedle autora textu.

Činoherní část inscenace nese v sobě určitý komediální potenciál, který je dán hlavně předlohou zpracovanou vskutku originálně M. Klapetkem. Zůstala z původního příběhu jen hlavní kostra, jinak vše okolo je nahlíženo současnými problémy a s velkou dávkou humoru (ironie, parodie, nadhled apod.). Slovo je psáno veršem (spíš rýmováčkami) i prózou. V tomto tkví určité úskalí pro inscenátory, jak text interpretovat. Ne všem se daří stejně.

Desatero přikázání jak v šatně a v divadle vůbec se chovati

1. V divadlo vstupujeme řádně oděni a včas (i ty Janičko!). Vstupní místnost se nazývá francouzským slovem foayé. Dámy přicházejí v róbě večerní, pánové v obleku svátečním. K šatně přistupujeme za sebou, nepředbíháme - někteří lidé to nemají rádi. Kabát si již předem, aby nedocházelo ke vzniku fronty a předchozí věta se nemusela psát, připravíme do levé ruky, případně do pravé, podle toho, kde se nám drží nejlépe.
2. Po odevzdání kabátu, bundy, kalhot, střílných a výbušných nástrojů a bůhví čeho ještě dostaneme od obsluhy šatny žeton s číslem, který si musíme vzít a uložit na bezpečné místo, odkud by jej nikdo krom nás neměl vytahovat. K tomu třeba použijeme dámskou kabelku, ve které by měly být pouze ty nejnnutnější věci, jako například toaletní papír (ten v případě nedostatku může na požádání služba šatny také vydat), rtěnku či hygienické kapesníčky.
3. Pakliže již máme vstupenky zakoupeny a nenechali jsme si je v odevzdaném kabátě, můžeme směle přikročit ku divadelnímu baru, kde budeme obsluženi povětšinou milými děvčaty v rozkošném úboru. Doporučujeme postupovat pomalu. Neženeme se tam (ani ty ne, Zbyřku).
4. Vstupenky se kupují ve vedlejší místnosti, v malém pěkném okénku, nad nímž je napsáno POKLADNA. Milá pokladní vám s úsměvem doporučí zavolat si příště telefonicky před představením, pokud již nejsou lístky k mání.
5. Po uvítání uvaděčkou zakoupíme jí nabízený program představení a vyhledáme své místo. Pohodlně se usadíme a vyčkáme zahájení představení. Pakliže již na našem místě někdo sedí, před usednutím naň se dohodneme. Není-li dohoda možná zavoláme uvaděčku, která by měla spor elegantně vyřešit.
6. Při představení se chováme slušně. Nespíme (Božo!), nešustíme pytlíky, nebavíme se, nevrháme po hercích bez jejich vybidnutí rajčata, vajíčka a podobné. Rajčata a vajíčka - zvláště nevařená - se špatně vymetají zpod sedaček a z kulis.
7. Přestávka bývá dlouhá čtvrt hodiny a dostačuje tak k vyprázdnění a znovunaplnění tělních tekutin. Pro muže i ženy jsou již příslušné místnosti řádně odděleny.
8. Při opouštění velkého sálu během představení (když už musíme), se pohybujeme potichu, co noha nohu mine. Dveře už zase vržou a to ruší herce i diváky. Také lidé, na které se nedostaly vstupenky, a kteří stojí nahoře u zdi, si o nás určitě nic příjemného nepomyslí.

Otázky pro Dušana Zakopala

První z porotců, který usedl do našeho „křesla pro hosty“ byl samozřejmě jeho předseda Dušan Zakopala. Takže ...

Píseň a vy?

Zpívám špatně a rád.

Slyšelas mě zpívat na hodnocení.

Na blondýnky nebo na zbytek?

Tmavovlásky.

Jste žena. Vezmete si Zakopala?

Já bych si ho nevzal.

Kolik žen jste políbil?

Ježíšmarjá ...

Smí muž podvádět?

A kdo nesmí?

Smí podvádět žena?

???

Odpustíte nevěru?

Jo.

Oblíbený polibek?

Že bych ti to předvedl?

Jaké máte bobříky?

Já mám bobra, ze kterého se stala dobrá kredenciózní kobyla – divadlo.

Nejhezčí muž?

Robert Redford.

Nejhezčí žena?

Když neřeknu svoji ženu, tak ji urazím. Když řeknu svoji ženu, urazím ty ostatní. Tak raději nic.

Píseň Dušana Zakopala

*(premiérově zazněla na hodnocení inscenace
Cikánský baron v pondělí 4. 5. 2009 pozdě večer)*

**Předseda poroty jsem já,
mě každý ochotník zná.
V lásce všechny vás mám,
dobré rady vám dám.**

Neživějšího kontaktu s divákem se dosahuje tam, kde zazní ironie v interpretaci, či jevištní akce je v kontrastu se slyšeným. Stejně tak je tomu i v případech, kdy v herecké stylizaci je dosaženo potřebného nadhledu (Šándorovo vyznání dceři Kolomana). Nejlépe např. vychází začátek druhé poloviny po přestávce včetně taneční kreace cikánského sboru s „pracovními“ nástroji. Režii se nepodařilo (zatím) najít klíč k jednotnému stylu činoherní složky.

Scénografie i výběr kostýmů je zcela v duchu nadhledu předlohy (je to libé pro oko). Scéna vyhovuje ansámblovosti počtu herců na scéně, včetně nevhodnějšího umístění kapely. Pracuje se účinně se znakem charakterizujícím potřebná prostředí.

Inscenace si dala za cíl úspěšně se včlenit do žánru hudebně zábavního divadla. To se souboru v zásadě podařilo.

Dušan Zakopala

PRÁSK tajemnice na porotu:

- v názorech na zpracování inscenace se úplně neshodli
- v tom, že Safi je krásná zpěvem i tělem se shodli jednoznačně
- nadchla je myšlenka založení spolku SPPPP (sbor pro podporu populačního přírůstku)
- v souvislosti s výše uvedeným zjistili, že „starý“ Háder už na „to“ nemá

